

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele na vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnštvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnštvo naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Javni napisi v Ljubljani.

V Ljubljani, 22. julija.

Občinski svet Ljubljanski je pred kratkim, kakor znano, sklenil, da se postavijo, odnosno preimenuje imena nekaterim cestam, ulicam in trgom Ljubljanskim, in sklenil tudi, da bodo ti novi napisi samo slovenski. Imenovali so se nekateri javni prostori po možeh, kateri imajo za probujo in prosveto slovenskega naroda nesmrtno zasluge in katerih imena častí sleharen Slovenec. Ako tem možem drugi ljudje ne izkazujejo pripoznanja, slobodno jim, v to jih mi silili ne bomo! Naš narod le tolike vé, da velikani, katere častí drugi ljudje, zanj, to je za slovenski narod, niso neposredno storili ničesar in da mora on spoštovati v prvi vrsti le tiste može, ki so zanj, za njegovo narodno probujo in omiko živeli, delovali in trpeli. „Clara pacta“: vi drugi častite svoje, mi pa bodemo svoje! Ljubljana je po ogromni večini svojih prebivalcev mesto slovensko, je tudi glavno mesto skoro čisto slovenske dežele in središče vseh, narodno probujenih Slovencev. Tu bi bilo pač prežalostno za Ljubljano, ako bi se njeni javni prostori ne imenovali tudi po možeh, ki so bili narodovi buditelji, voditelji in učitelji! Tako žalostno stališče je mogla Ljubljana zavzeti samo tedaj, ko je bil njen mestni zastop sestavljen iz samih — narodovih protivnikov. Leta 1876., ko so se obnavljali javni napisi, tedaj so nemški in nemškutarski občinski svetniki privoščili le majhen tržič jednemu jedinemu Slovencu iz dobe novega narodovega preporoda, namreč Preširnu, pač pa so imenovali lepe ulice po Beethovenu, kateri za mesto, za deželo in narod nima nikakega pomena, in imenovali lep trg po Auerspergu Grtínu, kateri je zatiral slovenski živelj in strastno pobijal njegove pravice. S tako ošabno ironijo je takrat postopala nemška večina mestnega zastopa Ljubljanskega! Ko je prišla mestna uprava v narodne roke, bilo bi se lahko po vsej pravici takoj uničilo čin nemške zagrizenosti in takoj preimenovalo javne napise takó, kakor Ljubljani jedino pristojno. Če se je pa s tem rahločutno čakalo nad deset let, potem pa moramo reči, da je bil zadnji

čas, ko je sedanji mestni zastop sklenil vsaj nekatere, položaju in poklicu slovenske Ljubljane prikladne premembe v javnih napisih. Kakor je bil čin nemškega zastopa l. 1876. nepravilčen, nenravnstven in za narod žaljiv, tako je novi sklep narodnega zastopa pravičen, npravnstven in narodu zadošujoč. In kar velja glede imenovanja, to velja tudi glede jezika javnim napisom. Po sklepu nemške večine z l. 1876. dobila je Ljubljana dvojezične napise in sicer tako, da je na prvem mestu nemščina, a še-le na drugem slovenščina. Tudi to je golo norčevanje z dejanskimi razmerami. Zmatrajmo Ljubljano, kakor hočemo, ali samo zá-se, ali kot stolno mesto dežele kranjske, ali kot središče jednega celega naroda, v vsakem slučaju je to mesto slovensko, v katerem slovenskemu jeziku pri javnih napisih ne gre le prvo mesto, ampak celo izključivo gospodstvo. Tu se niti treba ni sklicevati na narodno načelo, katero izključuje vsak javni sled tujščine, nego dovolj razloga dobimo za izključnost slovenščine, če pogledamo na druga mesta, kjer se povsodi javni napisi ravna po jeziku ogromne večine prebivalstva in kjer se v tem pogledu ne jemlje ozir na manjšine, če so tudi absolutno in relativno večje, nego li je nemška manjšina v Ljubljani in kranjski deželi. Tudi po drugih mestih, v Pešti, v Trstu, v Zagrebu i. t. d. so naseljeni Nemci, in vendar javni prostori nimajo nemških napisov in radi bi videli obraze dotičnih mestnih zastopov, če bi te nemške manjšine zahtevale, naj se jim imena cest, ulic in trgov ponemčijo. Tako je drugod in tako je lahko tudi v Ljubljani. Sklep, da bodijo odslej javni napisi samo slovenski, je torej pravilo pravila, katerega se drže tudi druga mesta, in Ljubljana ima najmanj razloga, da bi svojim maloštevilnim Nemcem na ljubo nosila tuje lice!

To, da Ljubljana imenuje svoje javne prostore v prvi vrsti po zaslužnih slovenskih možeh ter da imej zgol slovenske javne napise, to je torej nekaj samo po sebi umevnega in čisto pravičnega. Novi sklep občinskega sveta Ljubljanskega s to vsebino smo vsi z veseljem pozdravili, ker vsaj deloma odpravlja sedanji narobe-svet, ki ga je po javnih prostorih zapustil prejšnji nemški in nemškutarski mestni

zastop. Mislili pa smo si tudi lahko, da bode silno razjarjena tukajšnja nemška klika, ko bode videla, kakó se je kolo časa privrtelo na njeno trhléno delo. In res, spustili so proti sklepu občinskega sveta na vse vetrove podlo pisane članke, s katerimi sosebno sramoté spomin vseh tistih, za slovenski narod zaslužnih mož, katerih imena naj sedaj pridejo v javne napise. V istih člankih pa tudi preté, da hočejo porabiti vsa zakonita sredstva, s katerimi bi se dala preprečiti sklepa izvršitev. Te pretuje niso nikogar motile, ker je sklep storjen v samosvojem občinskem področju in ker bi žalostno bilo, če bi se zakonito izražena volja občine tudi v takem slučaju po kakih instancah rušiti mogla. Tudi si nismo mogli misliti, da bi ti nemški in nemškutarski ljudje, ki imajo po svojih zasebnih in javnih poslopih zgol nemške napise in ki slovenščino ostentativno izključujejo, koder morejo, ki so se od nekdaj postavljali na ekstremno nacijskonalno stališče, da bi torej ti ljudje v kaki resni vlogi do oblastva mogli pridigovati ravnopravnost in priporočati dvojezične napise. Zgodilo pa se je to vendar. Predznak naših Nemcev in nemškutarjev je res obrodila nov sad: pisan protest zoper novo imenovanje ulic in sosebno zoper samo-slovenske napise. Vsebina tega protesta, kateri se je sedaj vložil pri mestnem magistratu in ki naj gre pred deželno vladu, nam ta čas ni znana. Ali kaj boljšega njegovi očetje niso mogli povedati od tistega, kar so že raznesli po svojih časopisih. Na tistih „argumentih“ torej ne bode nihče obsedeti mogel. Pač pa nam je nekoliko znano o načinu, kako so se pobirali podpisi na ta protest. Vseh podpisov je 550. To število je obupno majhno, sosebno če se pomisli, da so se podpisovali ljudje ne glede na to, ali imajo volilno pravico, ali kaj davka v mestu plačujejo, ali v Ljubljani stanujejo in ne glede na moški in ženski spol. Podpis je bil dober, če se je ujel v gostilnici ali pa na mitnici, če je slučajno kakov „deutscher bruder“ v mesto prišel. Podpisovalo se je tudi takó, da se je predložila prazna pola in da se torej niti znalo, kaj se podpisuje prav za prav. Tudi nekaj Slovencev je na ta način prišlo mej prote-

LISTEK.

Otroci.

(Pripovedka M. Krestovske, iz ruščine prevel V. K. Ratimir.)

(Konec.)

— Ne! vzklíknila je naposled, — ničesar ne razumem! Veste kaj: splezajte rajše na to drevo, da bode te ravno nasproti mojemu oknu!

Aleša je pogledal na drevo, premerjaje je s pogledom in ne da bi premišljeval ni za trenotek, se li sme to storiti, je je objel svojimi za plezanje spretnimi rokami in nogami, tiho priplezal na njegovo sredino in tako sedel na pripravno vejo, da je bila Zina ravno njemu nasproti jedva kake tri, štiri komolce oddaljena.

— Izvrstno! rekel je veselo in smehljaje se radoval se i njune misli i tega, da se je čutil na kratko tako blizu nje.

— Nu, kaj ste mi hoteli povedati? vprašala ga je tiho Zina, s srečnim, a premedenem smehljajem gledaje nanj.

— Da vas ljubim.

— Samo! je vzklíknila, pritvarjaje se pre-

kanjeno, a v srci je priznavala, da bolj važnega in zanimivega bi jej ne bil mogel povedati.

— Toda Aleša rekel je nakrat resnim glasom:

— Ne, veste kaj: kaj ste mi rekli o Vêri in Štegulju?

— Ab, da, da . . . ali niste opazili ničesar?

— Ne, ničesar . . .

— Veste, ona-dva sta tudi zaljubljena drug v drugega. Da, samo prosim, nikomur ne pravite, je zašepetala v bojazni, da je izdala tajnost prijateljice, katere bi niti Aleši ne smela izdati.

— Glejte no, rekel je Aleša presenečen, ker ta trenotek se ni mogel misliti, kako je možno biti zaljubljenim v koga drugega kakor v Zino.

— Govorila mi ni o tem še nikdar, a vendar vem, da je strašno zaljubljena vanj. Veste, to se tekoj vidi, ko kdo koga ljubi . . .

— A pri meni niste videli tega! rekel je Aleša, čuteč v vseh njenih besedah nekako posebno čarajočo krasoto, katere morda nobeden drugi ni opazil

— Kaj pa še! Se ve, da sem videla! vzklíknila je zmagonosno z lokavim smehljajem.

— V čem pa? začudil se je on.

Ves čas se mu je zdelo, da je tako spretno skrival svojo ljubav njej in vsem drugim, da bi je

nikdo ne mogel opaziti, zato se je zelo začudil njenim besedam.

— Ne vem, v čem, začela je zamišljeno, — tako, v vsem . . . Veste! vzklíknila je nakrat radostno, — to sem čutila takoj, se spominjate, tačas na plesu; ko vas je privel k meni Ilija Jegorič, sem vas pogledala — in takoj sem čutila . . .

— Kaj? Kaj ste čutili?

— Da ste zaljubljeni v mene in jaz v vas, in da bode te moj mož.

— Zina, premila! vzklíknil je Aleša navdušeno zato, ker sta zaljubljena drug v drugega, kar je ravnokar sama priznala, in zato, ker bode on njen mož. — Draga moja . . . podajte mi svojo ročko.

S tihim smehom, radostna in srečna, a hkratu nekoliko boječa, da bi je kdo ne zagledal, stegnila je roko skozi okno in stegovala jo proti njemu.

Na vso moč sta se stegovala, da bi se dosegla, a nista mogla: nedostajalo je še kakih pet-šest verškov.*)

— Hudir! razsrdil se je Aleša. — Da ni moglo izrasti to bedasto drevo za pol aršina bliže k oknu.

— Veste, Aleša, rekla je Zina smeje se, —

*) Veršók = $\frac{1}{16}$ aršina ali vatla.

stante in čujemo celo, da hočejo sedaj preklicati v zmoti storjene podpise. S podpisi Slovencev se celó podjetniki protesta bahati hočejo. Naj se jim dotični „Slovenci“ lepo zahvalijo. Mi hočemo tudi skrbeti, da se imena teh „narodnjakov“ objavijo, ker bi svet vendar rad spoznal te dosledne junake. Tako klavern je torej porod protesta, s katerim je tukajšnja nemška klika nastopila proti novemu imenovanju ulic in proti zgol slovenskim napisom!

Ali in koliko resnega uvaževanja bode ta protesti doletelo od oblastev, ne vemo. V tem trenutku nam je misliti le na predrznost, v kateri se hoče s 550, deloma vnanjimi podpisi reprezentovati javno mnenje Ljubljanskega prebivalstva, katerega je nad 30 000 duš! S temi podpisi se hoče uničiti sklep občinskega sveta, katerega je s svojim zapuščanjem zadnja tri leta poveril nenavadno velik broj samih mestnih volilcev! Pa poreče se: protest je glas iz občinstva sploh. Dobro, naj se poskusi občinstvo! Mi nasvetujemo, naj se narodno občinstvo Ljubljansko tudi oglasi, naj hitro s podpisi pokaže, kaj je njegova volja, naj s podpisi izjavi, da so zgol slovenski javni napisi v Ljubljani ne le po njegovi volji, ampak, da jih tudi zahteva! To je naš resen klic. Narodno občinstvo ne sme pripuščati, da bi se čul samo glas naših Nemcev in nemškutarjev, naših narodnih protivnikov, ampak gane naj se tudi ono s svojimi podpisi, da se pokaže, kako je ogromna večina Ljubljanskega prebivalstva za to, da stolno mesto Ljubljana ni samo v srci slovensko, nego slovensko in narodno tudi po svoji vnanjosti, po svojih javnih napisih!

Državni zbor.

Na Dunaji, 21. julija.

Danes završila je poslanska zbornica poletno svoje zasedanje, vzprejemši v tretjem čitanju valutne predloge. Pri tej priliki prišlo je tudi do male kontroverze mej posl. dr. Luegerjem in podpredsednikom Chlumeckym. Zbornica rešila je razen valutnih predlog še nekatere peticije in potem volila odposlance v delegacijo.

Začetkom seje interpelujejo nekateri poslanci vlado radi razpuščenih ljudskih shodov in drugih enakih rečij; mej interpelanti je tudi isterski italijanski poslanec Bartoli, ki interpeluje zaradi dvojezičnih železniških naznanil.

Posl. dr. Kathrein poroča o nekaterih nujnih predlogih glede podpor po uimih oškodovanim kmetovalcem.

Na dnevnem redu je peticija mesta Prage, naj država podpira mestna dela v Pragi in brezplačno prepusti fortifikacije. Peticija se priporeča vladi po kratki debati in isto tako peticija, da je urediti mitniške razmere v Pragi.

Na to se vrši tretje čitanje valutnih predlog.

Posl. dr. Lueger predlaga, da je glasovati imenoma o pogodbi z Ogersko.

Prvi zakon, s katerim se upelje kronska veljava, se vzprejme s 174 proti 87 glasom; pogodba z Ogersko se vzprejme s 158 proti 108 glasom.

midva sva sedaj popolnem kakor Romeo in Julija! Da, videla sem nekdanjo to podobo: ona stoji na balkonu in mu steguje roko . . . Samo da on ni sedel na drevesi!

A nenadoma zaloputnile so se nekje prav blizu vrata; Aleša se je stresel, Zina je pa migoma odskočila v sobo. Nekoliko sekund sta oba vznemirjeno poslušala, a vse je postalo zopet tiho, zato sta se pomirila.

— Nikogar ni, rekel je tiho Aleša — to je nekje daleč . . .

— Idite rajše, Aleša, jaz se bojim . . .

— Da, pojdem, je sicer odgovoril, a žal mu je bilo iti od Zine.

— A veste, rekel je nalašč, da bi vsaj še nekoliko trenutkov vžival svojo zadovoljnost, — jaz vam nisem nikakor to povedal, kar sem hotel!

— Glejte ga no, saj sem vedela; kaj pa kaj?

— A vi se bodele smejali!

— Ne, Aleša, res, ne!

— Poslušajte torej! . . . Najina raka ne odam za kuhinjo, ostavi sem ja za se . . . Veste, meni bi bilo nekako žal, da bi jih skuhal, ker se je to prigodilo tako lepo morda samo radi njiju!

— Ah, Aleša, to ste naredili jako, jako dobro! Tudi meni bi bilo neizmerno žal, ako bi ja skuhal!

Posl. dr. Lueger: Dobro! 108 junakov je mej nami!

Podpredsednik Chlumecky: Ker je nedopustno, da se poslancem očita, kako so glasovali, kličem posl. dr. Luegerja k redu.

Posl. dr. Lueger: Prosim besede; govoriti hočem k opravičnemu redu.

Podpredsednik Chlumecky: O tem Vam ne dovolim govoriti. (Odločno ugovarjanje.)

Nadaljuje se glasovanje in zbornica vzprejme vse ostale valutne predloge v tretjem čitanju z veliko večino.

Posl. dr. Lueger: Prosim znova besede, da govorim k opravičnemu redu.

Podpredsednik Chlumecky: K opravičnemu redu Vam ne morem dovoliti besede, če pa hočete meni ugovarjati, Vam to dovolim.

Posl. dr. Lueger: Prosim gospoda podpredsednika, naj mi naznani, zakaj me je poklical k redu. Rakel sem: 108 junakov je tu. S tem nisem nikogar žalil in ker sem to rekel po končanem glasovanju, tudi na to nisem mogel uplivati. Prosim torej, da klic k redu utemelji ali pa prekliče.

Podpredsednik Chlumecky: Preklical ne bom ničesar; poklical sem Vas k redu, ker ste žalili parlamentarno dostojnost s tem, da ste se rogali večini zbornice.

Poslanec Skala poroča o peticiji radi neke železniške zveze na Štajerskem in posl. dr. Wolan o neki peticiji radi enakopravnosti na Gališkem.

Na to se vrše volitve v delegacijo; jugoslovanski zastopniki so: za Kranjsko: Kušar, namestnik Klun; za Goriško: dr. Gregorčič, namestnik grof Coronini; za Istro: Spinčič, namestnik dr. Laginja; za Dalmacijo: dr. Klaič, namestnik Bulat; Štajersko zastopajo: Hofman in Stürk in Koroško: Moro.

Posebno zanimiva je bila volitev isterskega delagata. Volilo se je dvakrat zapored in ker sta obakrat dobila Spinčič in Rizzi jednako glasov, bilo je treba srečkati; v delegacijo prišel je Spinčič; isto tako moralo se je pri volitvi namestnika po dvakratni brezuspešni volitvi srečkati in je tako postal namestnik dr. Laginja.

Po izvršeni volitvi zahvalil je podpredsednik Chlumecky poslance in člane vlade za požrtvovalno delavnost in potem zaključil tekoče zasedanje, kliče vsem: Na veselo svidenje na jesen.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 22. julija.

Mladočehi in Gladstone.

Mladočehski državnozbornski poslanci odposlali so Gladstoneu nastopni telegram: Neutrudnemu prvoborilcu za federacijo in samoupravo izrekajo češki poslanci iz kraljevine češke svoje občudovanje in svoje simpatije. Češki klub v Dunajskem parlamentu. Nemški listi se hočejo rogati tej brzojavki, pa pozna se jim, kako jih jezi ta korak mladočehskih poslancev.

Razhodni banket levičarjev.

Predsinočnim bil je razhodni banket levičarjev, katerega se je udeležil tudi minister grof Kuen-

burg. Posl. Dumreicher naglašal je potrebo, da so vsi nemški poslanci zložni in povdarjal, da se je ta zloznost pokazala prav pri zadnji priliki, ko je šlo za interese notranjeavstrijskih Nemcev. Posl. Plener popisal je v velikih potezah delovanje kluba levičarjev. Priznal je, da stranka marsičesa ni dosegla kar je dosegli hotela in da je to rodilo tu in tam nezaupnost in nezadovoljnost. Povdarjal je, da bode stranka dosegla nekdanjo svojo veljavo le če bode složna in jedina, navzlic veliki razliki v nazorih, katere razlike ni moči ni prikriti ni utajiti. Chlumecky povdarjal je v svojem govoru zlasti to, da se čutijo severni Nemci iz Češke, Morave in Šlezije solidarne z drugimi Nemci in da bodo njih težnje vedno krepko podpirali. Posl. Heilsberg izpovedal je naravnost, da so štajerski Nemci zelo protivni levici, češ, da ta ne stori ničesar, da varuje interese notranjeavstrijskih Nemcev, in izrekel željo, naj bi se levica vendar že konsolidovala. —

Cerkvenopolitične razmere na Ogerskem.

Primas ogerski Vaszary govoril je te dni z nekim sodelavcem „Pesti Hirlapa“ o cerkvenopolitičnih razmerah na Ogerskem. Rekel je naravnost, da se borbe z vlado boji, zato hoče skušati, da reši prepirna vprašanja mirnim putem. Svoj načrt razložil sem v magnatski zbornici in s tem storil, kar sem mogel storiti, popustil, kolikor je bilo moči popustiti. Vlada sodi, da bode zaradi krščenja otrok iz mešanih zakonov nastalo preporno vprašanje uredila z navadnimi naredbami, a dokler je v veljavi zakon iz l. 1868., ne opravi z naredbami ničesar. Če bodo upeljale civilne matrike, rešeni bodo sicer katoliški duhovniki preganjanj, a s tem se rodiljem še niso povrnila pristojna jim narodna in verska prava in dokler se to ne zgodi, ni misliti, da bode odnehal naš odpor.

Vnanje države.

Kraljica Natalija in razkralj Milan.

Kralj Aleksander mudi se sedaj v Wiesbadenu, in sicer pri svojem očetu Milanu, ki je, ker je prodal vse svoje državljanske in dinastične pravice, prepovedal kot oče kralju Aleksandru, da ne sme obiskati kraljice Natalije. Ta nova brutalnost Milanova proti kraljici Nataliji vzbudila je ne samo na Srbskem, ampak tudi drugod splošno indignacijo in nekateri listi vprašujejo kar naravnost člane Pariškega jokey-kluba, kako morejo občevati z Milanom, kateri po vsem svojem dejanju in nehanju ne sodi v boljšo družbo.

Pariško redarstvo.

Z ozirom na rastoče gibanje anarhistov uvaževal je Pariški prefekt že delj časa, kako pomnožiti in preustrojiti Pariško redarstvo. Vlada je vzprejela prefektove nasvete in zbornica je ukrenila, naj plača polovico stroškov država, polovico pa mesto Pariz. Ta ukrep pa ni vseh občinskemu svetu in odložil je njega rešitev do jeseni, da ga potem premeni. Vlada pa je na kratko razglasila ta zakon in tirja, naj plača mesto določeno svoto. Občinski svet se je temu uprl in sedaj hočejo vsi občinski svetniki odložiti mandate. Anarhisti se mej tem množe od dne do dne.

Angleške volitve.

Sedaj so angleške volitve povse končane in moči je razvideti razmerje strank v novem parlamentu. Gladstoneova stranka ima večine 42 glasov. Konservativci imajo 262 mandator, unijonisti 52, liberalci 275 in irskih poslancev je 81. Angleški listi javljajo, da bode Gladstone sestavil novo vlado tako-le: Rosebery unanje reči; John Morley, tajnik za Irsko; William Harcourt, notranje reči; Kimberley, minister za Indijo; Henry Fowler, finance. Konservativni listi sodijo to kombinacijo seveda jako

— Tudi vaše je prekrasno, Aleša . . . Aleša . . . ponovila je nežno nekolikorat, kakor da se zadnje pri zvoku njegovega imena. — Aleša, jaz vas bodem zelo ljubila! vzkliknila je nakrat tako glasno, da se je sama prestrašila, naglo pomignila mu še jedenkrat z glavo, tiho zaprla okno in spustila zopet majajoče zagrinjalo . . .

Aleša postal je še nekoliko trenutkov molčé, z blaženim smehljajem gledaje na okno, za katerim se je skrila, naposled je pa tiho šel k dverim in naravnost k jezeru.

Mesec ga je še vedno oblival s svojo nežno svetlobo in topli, po cvetlicah dišeči, jedva pihljajoči vetrič majal je mirno površino vode in šumljal v pribrežnem trstju.

— O, Zina, Zina! vzkliknil je nakrat oduševljeno; njegovo srce je bilo prepolno sreče in okrog blo je vse prekrasno — ta noč, te zvezde, trstikov, Zina, njena ljubav . . . Kako lepo, kako čudovito lepo je živeti na tej krasni zemlji, nad katero migljajo take zvezde in kjer kraljuje ljubav . . .

V daljavi je pa že skoro rumenela zarja, tako rožasta in radostna, kakor njuno mlado življenje, katero se je jedva začelo . . .

Veste kaj: spustiva ja jutri zopet v vodo, naj se sprehajata! Pojdeva vkupe in ja spustiva!

— Izvrstno, gotovo pojdeva!

— In veste, Aleša, onadva sta tudi zaljubljena!

Oba sta se zasmejala tej misli, katera je mogla priti samo Zini na pamet.

— Kdo vé, kaj mislita raka! rekla je Zina smeje se in kakor da se opravičuje radi svoje fantazije.

— Seveda!

— A idite, Aleša, idite, je že pozno; do svidenja, do jutri! . . .

— Grem, grem, govoril je on in že spuščal se z drevesa.

— Pa sem odšel! je rekel smeje se, ko je skočil na zemljo, in še jedenkrat pogledal gor, da bi videl Zino.

Ona se je nagnila čez okno in nasmehom gledala nanj.

— Zbogom, moj Romeo! rekla je tiho in kmala mu za slovo s svojo prekrasno glavico.

— Z bogom, moja Julija! Ne, kaka Julija! Bog ve, kaka je bila, — vi ste lepši od Julije! Z Bogom, moja Zina! Kako prekrasno ime imate!

malo laskavo, boječ se, češ, da bo nova vlada, ker v notranjih rečeh ne bo mogla nič velikega storiti, hotela predružit vnanjo in sosebno egiptsko politiko.

Dopisi.

Iz Novega mesta, 19. julija. [Izv. dop.] (Napadi na naše gimnazije.) V našem mestu je par Nemcev. Ti so videli ali čuli, da je v našem mestu nekdanje nemštvo imelo nekaj upliva v vodstvu sodišč, gimnazije ter v občinskem zboru. Zdaj je vse to glorijski konec. Žolč jim vstaja in ker že vsako in še tako neumno Nemče misli, da je slovenstvo le zato tu, Nemcem, ki si drugod ne morejo dobiti eksistence, dati dobra mesta, mečejo po nemških časopisih, kakor „Graški Tagespošti“ ter Celjski „Deutsche Wacht“ — drugi časopisi tem žurnalistom ne odpirajo predalov — svoj žolč na primer po vsem, kar je v dobrih domačih rokah in tako po naši gimnaziji. Dopisnik imenovanih časopisov, neki c. kr. gozdni adjunkt, po imenu Donner, se je že za časa okrajnega glavarja Schwarza in njegovih rabuk z nami močno za tega viteza potegoval ter grdil naše gimnazije in profesorje, posebno pa prejšnjega ravnatelja g. Senekoviča, kojega vsak pošten Dolenjec visoko čišla, kateri bode še dolgo dolenjskemu prebivalstvu v najlepšem spominu. To seveda vse v stilu, ki ga mora urednik šele popravljati. Vitez Schwarz je že pri nas zdavna pozabljen in še ga naš žurnalist kliče v spomin. Razen njega in davčnega inspektorja g. Taučarja nima v vsem mestu vit. Schwarz niti jednega prijazno o njem mislečega človeka in vender ne da miru ta žurnalist za „Deutsche Wacht“ in „Tagespošto“!

Neki razposajenci so ob priliki birmovanja junija meseca podrli nekaj smrek, na katerih je bil pozdrav knezoškofu nalepljen. Nobeden pameten človek ni mislil na to, da bi kaj takega naši dijaki storili, le naš lekarnar g. Hajka, po rodu Čeh, ali tukaj strasten, nemški misleč človek, kojemu pa zaslužek iz sloveskih penězov sicer dobro godi, ter naš korespondent Graške „Tagespošte“ sta v svoji veliki modrosti našla, da so to mogli storiti le dijaki. Preiskava in natančna preiskava je došla, da nobeden dijakov ob času, ko se je stvar zgodila, ni bil niti v bližini. Ali kaj je tem poštnjakom mari, kaj preiskava dožene! V „Tagespošti“ se stvar obelodani ter dijake dolži kot storilce in prejšnji ravnatelj našega gimnazija g. Senekovič in zdajšnji g. dr. Detela se dolžita, da sta ona kriva, če je naše dijaštvo tako razdivjano in obžaluje se, da Schwarza ni več tu, ki bi te dijake preganjal! — Če bi ti ljudje tako neumni ne bili, kakor so, bi človek dejal, da je tako ravnanje perfidija ali ker je stvarnik pri njih glede pameti slabo meril, moramo to le vzeti na račun neumnosti in „Tagespošti“ svetovati, naj si kakkega boljšega dopisnika dobi. G. Hajki pa povemo, da živi od slovenskih ljudi in da bode tudi v Črnomlju, kamor misli iti kot lekarnar, od Slovencev živel in naj bode v prihodnje toliko pošten, da ne žali ljudi, roditeljev, od katerih svoj kruh dobiva. Njemu in navedenemu korespondentu pa povemo, da gg. Senekovič ter dr. Detela previsoko kot vsestransko omikana moža in kot strokovnjaka stojita, da bi ju moglo tako bruhanje taci ljudi le količkaj ogrditi.

Pustite naše dijake in pustite moža, ki sta prijatelja učeče se mladine v miru. Učeči se mladeži biti neprijatelj kaže surovost; mladež ima svoje napake povsod, slovenska pa gotovo ne za las več, kakor nemška.

Domače stvari.

— (Osobne vesti.) Grof Fran Coronini, deželni in državni poslanec in deželni glavar goriški odpovedal se je glavarstvu in mandatu za deželni zbor zato, ker je pri zadnjih volitvah v občinski svet Goriški kot kandidat liberalno-italijanske stranke propadel s 15 proti 49 glasom, namesto njega pa je bil voljen radikalnejši notar Nordis. — Poštni kontrolor g. Emanuel Hubert v Gorici imenovan je višjim kontrolorjem.

— (Glavni shod družbe sv. Cirila in Metoda v Postojini.) Postojinska podružnica razposlala je nastopni okrožnici: P. n. Dne 28. julija t. l. vršila se bode v našem trgu VII. velika skupščina prekoristne naše družbe sv. Cirila in Metoda. Vsakemu pravemu rodoljubi in prijatelju našega narodnega šolstva biti mora skrb, da se za-

stopniki podružnic iz vseh slovenskih pokrajin, kateri se bodo imenovali dan v svetovnoznani Postojini zbrali, kar moč sijajno in dostojno vsprejmo. V ta čas imela bode Notranjska, koja se tolikrat s ponosom „zavedna“ imenuje, priliko pokazati, da se v resnici zaveda narodnih in verskih svojih dolžnostij, koje dično naše šolsko društvo sv. Cirila in Metoda ob jezikovnih mejah, boreč se z velikimi težavami, tako neustrašeno in plodonosno goji. Da se torej dragi nam gostje častno in vzvišenemu namenu njihovega vredno vsprejmo, usoja si podpisana podružnica Vas najuljudneje vabiti, da se te slovesnosti vdeležiti blagovolite. Vabimo v prvi vrsti mile nam sestre podružnice družbe sv. Cirila in Metoda, dalje prečastito duhovščino in vrlo naše učiteljstvo, narodne županije in podžupanije, slavne čitalnice in bralna društva, koje naj bi se s svojimi zastavami vsprejema vdeležile, in slednjič vse narodno razumništvo. — P. n. gg. pevci! Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda izrazilo je željo, da bi se na dan glavnega zborovanja o priliki obiska podzemeljske jame v isti razlegala i slovenska pesem. Vsted tega obrača se načelnistvo podpisane podružnice do gospodov pevcev z uljudno prošnjo, da bi se isti slovesnosti vdeležiti in pri omenjenem petji sodelovati blagovolili. Glavna skušnja vršila se bode v dan zborovanja, t. j. 28. t. m. ob 1/2 12. uri v dvorani čitalnice Postojinske. V jami pele se bodo sledeče pesmi: 1. „Naprej zastava Slave“; 2. „Buči, buči morje Adrijsko“; 3. „Cesarska“. Prosi se, da posamezni gg. pevci doma svoj glas nekoliko pregledajo. Glaske dobili bodo gg. pevci pri glavni skušnji. Želó bi bilo ustrezno, ako bi se slavnostnega dne vdeležili celi zbori, ali dobri kvarteti, koji bi združeni ali pa se menjajoči, z milimi glasovi zabavo povzdignili. Število pevcev naj se blagohotno vsaj do 26. t. m. naznani gospodu c. kr. okrajnemu šolskemu nadzorniku Ivan-u Thumi v Postojini. — V Postojini, meseca julija 1892. Podružnica družbe sv. Cirila in Metoda.

— („Kje pa stoji prav za prav Celovec?“) vprašujejo „Freie Stimmen“, ko prijavljajo vest, da je mestni zastop Graški jednoglasno sklenil, da se pridruži izjavi štajerskega kolegija zaupnih mož, ker tam, kjer se bori nemški narod za svoje pravo in za ohranitev svoje narodnosti, stoji tudi nemško glavno mesto Gradec. — Mi prav lahko odgovorimo: Celovec stoji na slovenskih žalibog deloma ponemčenih tleh, kakor tudi Gradec, in niti jednemu niti drugemu kot glavnima mestoma dežel, v katerih je tretjina prebivalstva slovenska, ne pristajajo posebno dobro strastne velikomemške demonstracije.

— (Prva abiturijentska veselica slovenskih in hrvatskih pripravnikov.) Za abiturijentsko veselico slovenskih in hrvatskih pripravnikov, ki se vrši dne 4. avgusta v Ljubljani, zložil je starosta slovenskih skladateljev g. A. Nedvčel krasno novo skladbo: „Pri slovesi“. Pela bode se tudi Volaričeva nova skladba: „Domovini“, prirejena za veliki moški zbor s spremljevanjem godbe. Z ozirom na blagi namen veselice želeti je občnega zanimanja posebno v učiteljskih krogih.

— (Kegljaska zaveze „Edinosti“ izlet) k belopeškim jezerom preložil se je zaradi stalno nezanesljivega vremena na nedeljo dne 7. avgusta, kar naj blagovoljno vzamejo na znanje vsi, ki so se oglasili, da se udeleže izleta.

— (Zakupni razglas.) C. in kr. intendantija 3. voja v Gradci razglašá zakup glede zagotavljenja kruha in ovsa za l. 1893. Zakupne obravnave bodo in sicer v postaji in v preskrbovalnem magazinu v Gradci dne 8. avgusta t. l., v Maribori dne 12. avgusta, v Ljubljani dne 17. avgusta, v Celovci dne 3. avgusta, v Trstu dne 22. avgusta in v Gorici dne 24. avgusta. Pri teh zakupnih obravnava h oziralo se bode samo na pisane ponudbe, katere morajo zapečateni doiti zgoraj omenjene obravnave dni vsaj do 10. ure dopoldne pri dotičnih c. in kr. vojaških preskrbovalnih magacinih. Natančnejši pogoji se lahko slednji dan ogledajo od 8. do 12. ure dopoldne in od 2. do 4. ure popoldne pri dotičnih c. in kr. preskrbovalnih magacinih. Zvezki pogojev dobe se proti plačilu 4 kr. za tiskano polo pri vseh c. in kr. vojaških preskrbovalnih magacinih, na željo tudi po pošti. Zakupni razglas, obsejajoč seznam dobavnih predmetov, splošne pogoje in ponudbeni formular, pogleda se lahko tudi v pisarni trgovske in obrtniške zbornice v Ljubljani.

— (Kranjski raki.) Hrvatski prirodoslovec, posestnik in konzul južnoameriških držav g. doktor Dragotin Čeh, ki je bival nedavno nekaj dnij v Ljubljani in se živo zanimival za naše ribarstvo in račjo rejo na Kranjskem, prijavil je v Zagrebskih „Nar. Novinah“, v „Agr. Zeitung“ in v Dunajskih gospodarskih novinah obširne članke o račji reji po Hrvatskem in Kranjskem. Gosp. dr. Čeh, ki je strokovnjak, omenja prav pohvalno v teh razpravah, g. ces. svetnika Murnika, g. prof. Iv. Franketa in c. kr. kmetijsko družbo kranjsko v Ljubljani, katere dopisujoči član je učeni pisatelj že od l. 1878. Ob priliki utegnemo priobčiti kaj več iz teh zanimivih člankov.

— (Občinska volitev.) V občini Češence v Litijskem okraji bil je voljen županom posestnik g. Fran Mandelj, občinskima svetovalcema pa posestnika Fran Janežič in Jan. Urbas.

— (Strela ubila dve ženski.) Iz Metlike se nam piše dne 21. t. m.: Včeraj kopali sta dve ženski na njivi v Slavnivasi debelačo, kar je začelo bliskati, grometi in deževati. Ženski stečeta pod bližnji hrast, a strela udari vanj in ubije obe. Jedna žensk je bila v drugem stanu. Žalost v rodbinah je velika. —e—

— (Celjska čitalnica) napravi s sodelovanjem tamburaškega zbora hrv. akad. društva „Zvonimir“ z Dunaja v ponedeljek, dne 25. t. m. v dvorani pri „Zelenem travniku“ koncert z naslednjim vspešdom: 1. D. Jenko: „Naprej!“ 2. St. Katkič: „Vieaac hrv. narodnih popevaka.“ 3. N. Gžizek: „Kolo.“ 4. Fr. Janda: „Slovanski napjevi.“ 5. Fr. Kuhač: „Povračaiaac,“ hrvatski ples iz Slavonije. 6. St. Katkič: „Karišik“ iz opere „Nikola ban Šubić Zrinjski“. 7. a) V. Klaič: „Misli moje.“ b) D. Jenko: „Strunam.“ 8. M. Majer: „Hrvatsko prelo.“ 9. M. pl. Farkaš: „Ruska četvorka,“ (v spomin na Slavjanskega). 10. St. Katkič: „S Bogom more,“ koncertno varijanje po hrv. narod. pjesmi za brač uz pratur malog sboru. 11. Iv. pl. Zajc: Himna „Zvonimira“. 12. Koračnica „Hrvatske“. Po koncertu prosta zabava. Začetek ob 8. uri. Vstopnina za osebo 20 kr. za obitelj 50 kr.

— (Klasičen gost.) V Krivi vrbi ob Celovškem jezeru mudi se nekaj dni klasičen gost, Nj. ekcelencija Hamilkar Barkas, generalni inspektor punske vojske iz Kartage. Celovski klasič, čuvši za prihod tega ekzotičnega moža, stikali so glave in plašno vpraševali, ni li morda tudi — Hannibal ante portas.

— (Utonil je) v Korani blizu Karlovca pretekli teden pri kopanju vojak 96. polka Anton Siver, rodóm Slovenec iz Štajerske. Akopram so bili tovariši njegovi blizu in pribiteli utaplajočemu se vojaku na pomoč, odnesla ga je deroča voda. Še le nekoliko ur pozneje izvlekli so truplo iz vode.

— (Obešen) je bil včeraj zjutraj v Zagrebu kmet Ivan Batelja iz Rastok, ki je ustrelil svojo sosedinjo Franjo Stipkovič in nje šestmesečno dete v oktobru minulega leta. Smrtno kazen izvršil je na jetniškem dvorišči krvnik Kozarek iz Budimpešte.

— (Primorsko planinsko društvo na Sušaku) pri Reki priredi v nedeljo 24. t. m. izlet v Ilirsko Bistrico. Izletniki odpeljejo se z Reke ob 4. uri 25 min. popoldne in dospejo v Bistrico ob 6. uri. Ogledali si bodo izvir Bistrice, Trnovo in okolico, potem bode skupna večerja in zabava. Vrnejo se z nočnim vlakom. Ako bode vreme neugodno, odloži se izlet na nedeljo 30. t. m.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Šmarje pri Jelšah 21. julija. Fran Skaza, veleposestnik, poštar, znani rodoljub, umrl danes ob 3 1/4. uri popoldne. Pogreb v soboto popoldne.

Budimpešta 22. julija. Z ministersko naredbo se določa, da je vse iz iztočne ali severoiztočne Rusije došle potovalce vsaj pet dnij zdravniško pregledovati.

Kodanj 22. julija. Tukajšnjega konzula Združenih držav ameriških zaprli, ker je na sumu goljufivih manipulacij pri izplačanju neke dedščine.

Peterburg 22. julija. Poročilo o stanju kolere z dne 18. in 19. t. m. konstatuje, da je v raznih ruskih mestih za kolero zbolelo 700 ljudi, od teh jih je pa 313 umrlo.

Razne vesti.

* (Švicarske dijakinje.) V preteklem semestru bilo je na petih švicarskih vseučiliščih 244 učečih se dam. V Bernu jih je bilo 78, v Curihi 70, v Genevi 70, v Lausani 5 in v Baselu 1. Na medicinskih fakultetah jih je bilo 157, na filozofskih 62, na pravoslovnih 5. Po narodnosti bilo jih je 116 iz Rusije, 21 iz Nemčije, istotoliko iz Švice, 11 iz severne Amerike, 9 iz Avstrije, 7 iz Bolgarije, 4 iz Angleške, 3 iz Rumunije in 3 iz Armenije.

* (Dvoboj na biciklu.) V Granadi na Španjskem imela sta te dni dva člana tamošnjega biciklističnega kluba nove vrste dvoboj na nože. Zasedla sta svoja kolesa in na 200 metrov se peljala drug proti drugemu z levo roko vladajoča bicikle, v desni pa borilni nož. Jeden bil je ranjen v roko, drugega pa je nasprotnik zabodel v prsi, da je umrl kmalu potem.

Listnica uredništva.

Gosp. A. M. v O.: Ne spominamo se, da bi bili od Vas prejeli zadnji čas kak dopis. Znaniti se je po poti izgubil. — Gosp. Miroljub iz „moravske okolice“: Dopisov proti lokalnim kat. shodom doslej nismo priobčevali in tako tudi pri Vašem ne moremo storiti drugače.

Razširjeno domače zdravilo. Vedno večja pot praševanja po „Moll-ovem francoskem žganju in soli“ dokazuje uspešni upliv tega zdravila, zlasti koristnega k bolešči utešujoče, dobro znano antirevmatično zdravilo. V steklenicah po 90 kr. Po poštne povzetji razpošilja to mazilo lekar A. MOLL, c. in kr. dvorni založnik, na DUNAJI, Tuchlauben 9. V zalozah po deželi je izrečno zahtevati MOLL-ov preparat, zaznamovan z varnostno znamko in podpisom. Manj od dveh steklenic se ne pošilja. 4 (42—10)

Jutri
jour-fixe slov. vseučiliščnikov.

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji
za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta
2 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Tučet:

21. julija.

Pri **Maličih**: Dorth, Valenta, Krahler, Roth, Jamk, Wippel z Dunaja. — Winterholler, Lebmayr iz Gradca. — Maurerhofer iz Vipave. — Deutsch iz Budimpešte. — Ranzinger iz Kočevja.

Pri **Stomu**: Steinberg, Zwierzina, Pordes z Dunaja. — Thurnwald, Wallowich iz Gradca. — Achatz iz Celovca. — Loser iz Trsta. — Gömery iz Budimpešte. — Ružič z Reke. — Dolenc iz Maribora. — Weiss iz Prage.

Pri **avstrijskem cesarju**: Krippe iz Prage. — Loss z Reke.

Umrli so v Ljubljani:

19. julija: Ana Nadrah, postreščekova hči, 3 dni, Dunajska cesta št. 14, convulsiones.

20. julija: Friderik Sartori, poštnega sluge sin, 1 $\frac{1}{2}$ leta, Gradišče št. 8, katar želodec in črevih. — Marija Makovec, črevljarijeva hči 7 $\frac{1}{2}$ mesecev, Opekarska cesta št. 25, bronchitis capillaris. — Franciška Ferjančič, usmiljena sestra, 29 let, Kravja dolina št. 11, jetika.

21. julija: Alojzija Vode, delavka, 22 let, Stari trg št. 3, jetika.

V deželni bolnici:

19. julija: Ignacij Logar, gostač, 75 let, emphysem.

21. julija: Reza Toman, kamnosekova vdova, 65 let, vsled jetike.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
21. julija	7. zjutraj	726.3 mm.	19.0° C	sl. vzh.	obl.	22.7 mm.
	2. popol.	728.5 mm.	17.2° C	sl. vzh.	obl.	
	9. zvečer	729.8 mm.	17.0° C	sl. zah.	obl.	dežja.

Srednja temperatura 17.7°, za 1.9° pod normalom.

Dunajska borza

dné 22. julija t. l.

	včeraj	—	danes
Papirna renta	95.50	—	95.60
Srebrna renta	95.20	—	95.15
Zlata renta	113.40	—	113.50
5% marcna renta	100.55	—	100.60
Akcije narodne banke	995.—	—	995.—
Kreditne akcije	311.90	—	311.25
London	119.60	—	119.65
Srebro	—	—	—
Napol.	9.50 $\frac{1}{2}$	—	9.51
C. kr. cekini	5.67	—	5.67
Nemške marke	58.60	—	58.60
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	140	gld. 50 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	182	50
Ogerska zlata renta 4%	—	110	10
Ogerska papirna renta 5%	—	100	55
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	122	50
Zemlj. obč. avstr. 4 $\frac{1}{2}$ % zlati zast. listi	—	117	—
Kreditne srečke	100 gld.	190	50
Rudolfove srečke	10	23	—
Akcije anglo-avstr. banke	120	152	25
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	—	236	50

Kolarja

iščem za kolarnico mojih nedoletnih varovancev v **Pudobu** ali kot samostojnega ali kot upravitelja za naš račun, po dogovoru. V tej hiši se nahaja tudi **kovačnica**. Ponudbe na: **Rosina v Pudobu pri Rakeku.** (829—2)

Učenca

14 let starega, slovenskega in nemškega jezika zmožnega, poštenih starišev, **vzprejemem takoj v trgovino z mešanim blagom.**

Janko Puhek,

trgovca v Črnomlju.

(833—2)

Dobri

(828—2)

kamnoseki in kamnolomci

se iščejo. Obrniti se je do inženirja **Krause a** v **Grosupljem**, zgradba dolenskih železnic.

Štajerska deželna Rogaška kiselina.

Tempeljska in Styrijska slatina.

Sveža polnitev v novozgrajenem polnilnem rovu od neposrednega dotoka iz vrelca. c (478—4)

Te glavberjevosolne kiseline, katera ni samo izborna sredstvo proti boleznim prebavnih organov, nego tudi jako prijetna hladilna pijača, **ni zamenjati** z drugimi kiselinami, katere se prodajajo pod imenom „Rogaška“.

Dobiva se pri slatinarstvu v Rogatecu in na Slatini in pri glavnih založnikih v Ljubljani: **Mihaelu Kastnerju in Morica Wagnerja vdovali**, kakor tudi v vseh prodajalnicah mineralnih vod, v specerijskih prodajalnicah in droguerijah, ki so na dobrem glasu.

VIKTOR BOLAFFIO

vinski trgovec

naznanja, da bode od dne **15. avgusta t. l.** imel svoje

vinske kleti

v lastnem poslopji (808-5)

poleg Ljubljanskega drž. (Rudolfovega) kolodvora v Spodnji Šiški.

Album hrvatskih pjesama, za glasovir priredio Ante Stöhr. Gld. 1.50, po pošti gld. 1.60.

Hrvatsko kolo, za glasovir dvoručno skladao Ivan pl. Zajc. 80 kr., po pošti 83 kr.

Žilva Hrvatska! Za glasovir složio K. Pienta. — Gld. 1.20, po pošti gld. 1.25.

Zaje-Album. Hrvatske skladbe za glasovir. Gld. 1.50, po pošti gld. 1.60.

Kolo. (Broj 1.) Za glasovir glasbotvorio Franjo Mirosl. Kalski. Gld. 1.—, po pošti gld. 1.05. (842—1)

Vse zgoraj navedene muzikalije ima v zalogi

J. GIONTINI v Ljubljani.

Št. 1770.

(1)

Razpis dveh učiteljskih mest.

Na slovenski čveterorazrednici družbe sv. Cirila in Metoda pri **sv. Jakobu v Trstu** se razpisujeta **dve učiteljski službi** z letno plačo po 500 — pet sto — gld. in z odškodnino za stanovanje 60 gld.

Nekolekovane prošnje s potrebnimi spričevali pošiljati je družbinemu vodstvu

do **1. avgusta t. l.**

Za jedno mesto imajo učiteljice prednost. Službo je nastopiti v začetku bodočega šolskega leta.

Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda.

V Ljubljani 21. julija 1892.

Proti

kašlju in prehlajenju, zlasti pri otrocih; proti zasliženju, boleznim v vratu, želodec in na mehurji se najbolj priporoča (810—2)

koroški rimski vrelec

— pristna naravna tekočina —

— najfinejša namizna voda. —

Zaloga v Ljubljani pri **M. E. Supan-u.**

Stroj

za rezanje stisnjenih drož

(jako praktičen za destilovanje drož)

priporoča (841—1)

Nik. Radulović, Gradec.

Genik zastoj in frankovano.

Dobri

kamnoseki

dobé takoj stalno delo, po leti in po zimi trajajoče, pri (822—4)

kamnoseku F. Grein-u

Gradec, Annenstrasse.

Tinktura zoper kurja očesa.

Najvarnejše in najboljšo sredstvo, da se odpravijo kurja očesa, zagnanci in žulji. Na kurje oko ali na zagnanec se skozi 5—6 dni ta tinktura zjutraj s čopičem, ki je v steklenici, dobro namaže, ko to preteče, se vzame mlačna kopel, potem se kurje oko lahko z nohti izvzame. Steklenica stane 25 kr., 10 steklenic 2 gld.

Piccoli-jeva lekarna „Pri angelju“

v Ljubljani, Dunajska cesta.

Vnanja naročila se proti povzetju svote točno izvršujejo. (59—5)

Št. 15.042.

Razglas.

(840—1)

Od občinskega sveta Ljubljanskega mesta ustanovljeni **štipendij letnih 250 gld. za obiskovanje obrtne šole v Gradcu** se za dobo 2 let — od prihodnjega šolskega leta počenši — v podeljenje razpisuje. Pravico do tega štipendija imajo učenci, ki so dovršili z dobrim uspehom tukajšnjo obrtno pripravnico, tudi če so samo slovenskega jezika zmožni. Prednost pa imajo oni učenci, ki so v Ljubljano pristojni.

Prošnje, katerim je priložiti krstni list, domovnico in pa šolsko spričevalo, uložé naj se pri mestnem magistratu

do **15. avgusta t. l.**

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane

19. dné julija 1892.

L. Luser-jev obliž za turiste.

Gotovo in hitro upli-vajuče sredstvo proti kurjim očesom, žuljem na podplatih, petah in drugim trdim praskom kože.

Dobiva se v lekarnah.

Ta obliž dobiva se le v največji velikosti po 60 kr. Zahtevaj izrečno **Luser-jev obliž za turiste.**

Veliko priznanih pisem je na na ogled v

glavni razpošiljalnici:

L. Schwenk-a lekarna

(524) **Meldling-Dunaj.**

Pristen samo, če imata navod in obliž varstveno znamko in podpis, ki je tu zraven; torej naj se pazi in zavrne vse manj vredne ponaredbe.

Pristnega imajo v Ljubljani **J. Swoboda**, U. pl. Trnkoczy, **G. Piccoli**, **L. Grebel**; v **Rudolfovem** S. pl. Sladovič, **F. Haika**; v **Kamniku** **J. Močnik**; v **Celovcu** **A. Egger**, **W. Thurnwald**, **J. Birnbacher**; v **Brezah** **A. Aichinger**; v **Trgu** (na Koroškem) **C. Menner**; v **Beljaku** **F. Scholz**, **Dr. E. Kumpf**; v **Gorici** **G. B. Pontoni**; v **Wolfsbergu** **A. Huth**; v **Kranju** **K. Šavnik**; v **Radgoni** **C. E. Andrien**; v **Idriji** **Josip Wardo**; v **Radovljici** **A. Roblek**; v **Celji** **J. Kupferschmid**.